

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.140/2025/3.

A tanács tagjai: Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Figula Ildikó bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2.)

A felperes képviselője: név ügyvéd

(Cím3)

Az alperes: Alperes1

Cím4

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

Cím4

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 15. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Győri Törvényszék 4.K.700.037/2025/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2023. január 01-2023. december 31. közötti időszakra jogkövetési vizsgálatot folytatott le, melynek során megállapította, hogy a felperes a székhelyszolgáltatás igénybevételére, továbbá ügyvezető, tulajdonos biztosítására vonatkozó bejelentési kötelezettségének sem tett eleget, bevallásait nem nyújtotta be, így ennek pótlására hívta fel a felperest. A felperes a felhívásnak nem tett eleget, ennek következményeként az alperes mulasztásonként 130.000, Ft-os bírságot szabott ki, ami mindösszesen 1.820.000, Ft-ot tett ki.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[2] A felperes keresetében az alperesi határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására történő kötelezését kérte. Elismerte mulasztását, de arra hivatkozott, hogy a bejelentés elmaradásáról való tudomásszerzést követően annak haladéktalanul eleget tett.

Ezen túlmenően álláspontja szerint az adóhatóság helytelenül értelmezte az ügyvezető tulajdonos biztosítási jogviszonyát, s ebből fakadóan a kiszabott bírság sem megalapozott.

[3] Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság döntése

[4] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes keresete nem megalapozott.

[5] Hangsúlyozta, abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes bírságot kiszabó határozata megalapozott tényálláson alapult-e és az alperes jogértelmezése helyes volt-e a bírság kiszabása tekintetében. Rámutatott arra, hogy a felperes sem vitatta, hogy a székhelyszolgáltató igénybevételére vonatkozó bejelentését elmulasztotta, az a körülmény, hogy a tudomásszerzést követően ezt a felperes pótolta, nem küszöbölte ki a mulasztást. Hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) bírságot megállapító jogszabályhelyeire, és ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a felperes már 2022. május 01. napjától kezdődően kockázatos adózónak minősült, így a bírság kiszabása az alperes részéről nem volt mellőzhető, az jogszerű volt.

[6] A biztosítási jogviszony kapcsán rögzítette, hogy a felperes a jogkövetési vizsgálat lefolytatása ideje alatt visszamenőlegesen jelentette be a cég vezetőjeként a magánszemélyt és a kifizetett jövedelmekről a bevallásokat 2024. április 08. napján nyújtotta be. Az alperes rendelkezésére állt egy 2021. június 01. napján kelt dokumentum, ami ettől a naptól kezdve tanúsította, hogy a magánszemély munkaviszony keretében látta el a társaság ügyvezetését. Ugyanakkor az ellenőrzés során rendelkezésre álló dokumentumok nem igazolták azt, hogy az ügyvezető a feladatait munkaviszony keretében látta el, mert az alapítói határozat nem felelt meg a Ptk. előírásainak, illetve a főkönyvi kartonok sem tartalmazták a felperes ügyvezetője munkabérének könyvelését és munkaszerződés, vagy egyéb munkaviszony fennállását igazoló dokumentum nem került átadásra, így helyesen jutott az alperes arra a következtetésre, hogy az ügyvezető nem munkaviszony keretében, hanem megbízási jogviszonyban láthatta el az ügyvezető feladatait. Ebből következően az ügyvezetőt be kellett volna jelenteni társas vállalkozóként és a 08-as bevallásokat be kellett volna nyújtani. Vizsgálta az ügyvezető más munkaviszonyban történő foglalkoztatását, és ezzel kapcsolatban azt állapította meg, hogy az heti 20 órát nem tett ki, vagyis nem érte el a munkaviszonyban történő foglalkoztatás a heti 36 órát, így az ügyvezető 2023. évben biztosítási jogviszonnyal nem rendelkezett. Hangsúlyozta, hogy az alperes nem a felperesi ügyvezető biztosítási jogviszonyának fennállását vitatta, hanem ennek jellegét másképp minősítette.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[7] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, s az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, s az alperes határozatának megsemmisítését, s alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[8] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjai alapján kérte.

[9] A felperes felülvizsgálati kérelmének érdemi részében megismételte a kereseti kérelmében előadottakat, vitatta, hogy a felperesi ügyvezető bejelentése kapcsán bármiféle mulasztás állt fenn, illetve utalt arra, hogy a felhívást követően haladéktalanul eleget tett bejelentési kötelezettségének.

[10] A felülvizsgálati kérelem befogadása körében lényegi indokokat nem terjesztett elő, kizárólag a befogadási feltételekre hivatkozással kérte annak elbírálását.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[13] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[14] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. Ez a szabály nem azt jelenti, hogy a felülvizsgálatot kérőnek elegendő mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia, annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy a hivatkozott ok (okokból) miért tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését. Így kerülhet ugyanis abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelmező szempontjait értékelhesse a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról hozandó döntések körében. Ellenkező esetben a kérelmező szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami nyilvánvalóan nem volna összhangban a felülvizsgálati eljárás céljával, mert módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírálatára (Kfv.VII.38.147/2021/2). A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél az alperes, vagy az elsőfokú bíróság eljárását jogszabálysértőnek tartja, vagy a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet (Kfv.VII.37.357/2022/2.).

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi, vagy jogegységi hatályú határozatban, illetve az általa a bírósági határozatok gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő, bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. {2/2024. (XII.03.) KK vélemény 1. pont}. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények megváltozására tekintettel nem támogatható. A kifejtettekre is figyelemmel, a Kúriának nem bármely, a felek által feltett jogkérdés megválaszolása a feladata, hanem a felülvizsgálni kért jogerős határozattal érintett körben a jogegység biztosítása.

[17] A felperes a felülvizsgálati eljárás lefolytatását a jogkérdés különleges súlyára, társadalmi jelentőségére hivatkozással is kérte. A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti. [Kfv.IV.37.960/2020/2.] Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson. [Kfv.III.37.778/2020/2.]

[18] A Kúria az ügyben a felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét nem látta megállapíthatónak. A Kúria továbbá nem észlelte a felperesek által felvetett jogkérdés nagy számú ügyben való előfordulását és a perbeli ingatlant érintő korlátozáson, tehát az egyedi ügyön túlmutató hatását. Az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná [Kfv.VII.45.058/2023/2., Kfv.IV.37.643/2023/2.]

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti befogadási okot a felülvizsgálatot kérő félnek a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján kell megindokolnia. Erre figyelemmel, ha a fél befogadhatóság körében arra hivatkozik, hogy alapvető eljárási jogának sérelme valószínűsíthető, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés történt, az erre irányuló kérelmét a befogadhatóság körében kell megindokolnia, az indokok felülvizsgálati kérelemből való kiválogatása a Kúriára nem hárítható át (Kfv.VII.45.067/2023/2.). A Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében csupán a törvényhelyre utalással kérte e pont tekintetében a befogadás megengedését, arra vonatkozóan azonban a felülvizsgálati kérelmében hivatkozottaktól elkülönülő indokolást nem adott elő, így a felülvizsgálati kérelem befogadásának a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján sincs helye.

[20] Hangsúlyozza végül a Kúria, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem volt elégséges, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet.

[21] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottnan megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[22] *A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria megtagadja, amennyiben a Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem állnak fenn.*

Záró rész

[23] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[24] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[25] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. június 18.

Dr. Kalas Tibor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

bíró

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró